

عنوان مقاله:

تحلیل عناصر و مؤلفه‌های هویت فردی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

محمد سلگی - استادیار روان‌شناسی و عضو هیات علمی جهاددانشگاهی

بهرام صالح صدقیپور - دانشیار روانشناسی، عضو هیات علمی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

حسین حیدری - دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی سیاسی، عضو هیات علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاددانشگاهی

احسان آقاپور - دانشجوی دکتری سلامت و رفاه اجتماعی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران

خلاصه مقاله:

هویت مسئله‌ای پیچیده، چندبعدی و متکثر است و در عین داشتن ثبات نسبی، پیوسته در حال تحول و تغییر شکل است. جهان اطراف ما، ارزش‌ها، نگرش‌ها، بایدها و نبایدها، سپهر اقتصادی و سیاسی و هر آنچه حیات اجتماعی را احاطه کرده، در شکل دادن به ساخت هویت فردی مشارکت دارد. هویت فردی، به‌رغم بیان تمایزات افراد یک جامعه با افراد جوامع دیگر، بیانگر تشابهات افراد درون یک جامعه نیز است. هدف این پژوهش، استخراج عناصر متشکله هویت فردی ایرانیان است. روش تحقیق، روش پیمایش و جامعه آماری شامل افراد بالای 16 سال مراکز استانی کشور است. حجم نمونه برابر با 1300 نمونه است که با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای و به صورت تصادفی انتخاب شده‌اند. داده‌های مورد نیاز نیز از طریق پرسشنامه محقق‌ساخته جمع‌آوری شده است. یافته‌های به‌دست آمده نشان می‌دهد که سیزده عامل اصلی یعنی نقش فضای مجازی، ارتباطات جمعی، بعد ایران‌گرایی، اهمیت مناسک ملی، ملی‌گرایی، اهمیت فرهنگ قومی، تمایز یافتگی فردی، بعد تمایز یافتگی عاطفی، اهمیت دین، اهمیت جامعه قومی، بعد ارزش‌های سنتی و اهمیت سرزمین قومی در کنار یکدیگر عناصر اصلی تشکیل‌دهنده هویت فردی هستند. در بین این عناصر، سرزمین قومی، کمال‌گرایی، ارزش‌های سنتی و ارتباطات جمعی نقش بیشتری نسبت به سایر عوامل در ساخت هویت فردی افراد دارند. نتایج به‌دست آمده حاکی از آن است که این عناصر برحسب جنسیت و قومیت افراد تغییر کرده و این دو عامل در تعیین برخی از عناصر هویت فردی نقش تعیین‌کننده دارند.

کلمات کلیدی:

جنسیت، قومیت، ارتباطات، دین، سرزمین، ارزش‌های سنتی، هویت فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136849>

